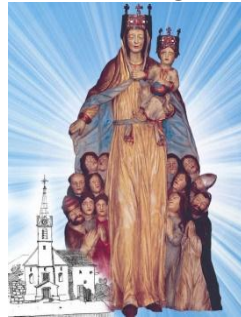

4. 7., BDM Utješiteljica (Trošmaarija)

Crkva BDM Utješiteljice u Trošmariji izgrađena je 1776. godine i poznato je marijansko proštenišće koje je potpunim oprostima obdario papa Pio VI. 1793. godine za tri proštenja: u nedjelju poslije blagdana Sv. Petra i Pavla, u nedjelju poslije blagdana Sv. Bartola i u 17. nedjelju nakon Duhova. Na

glavnom oltaru je kip Majke Božje s Isusom u naručju, sa strane su kipovi Sv. Petra i Pavla. Lijevo u lađi crkve je oltar Sv. Josipa, a desno je oltar Sv. Ane. Na stropu su pučke freske s prikazom četiri Evanđelista. **U godini obilježavanja 500. obljetnice razaranja svetišta Gospe od Čudesa prisjećamo se:** kad je oštarska crkva bila 1521. spaljena, kip Majke Božje bio je prenesen u Trošmariju, mjesto 13 km udaljeno od Ogulina, kamo Turci nisu provaljivali. Od tada se Majka Božja štuje i u Trošmariji. Iako je Marijin kip kasnije bio vraćen u Oštarije, štovanje Majke Božje nije prestalo ni u Trošmariji. Štoviše, ono se sve više širilo i cvalo do današnjih dana.

Oprostiti...pomiriti se...shvatiti tko si...

"Oprostiti nekome ne znači oprostiti mu ponašanje. To ne znači da zaboravljaš kako si povrijeđen i ne dopusti da te još više povrijede. Oproštaj znači pomirenje sa onim što se desilo, priznavanje rane, davanje sebi dozvole da osjetiš bol. Razumiješ da ti ova bol više ne služi. Znaš da se moraš osloboditi bola i ogorčenosti da bi se oporavila i nastavila dalje. Oprost je poklon za tebe. Oslobodivši te prošlosti, omogućava ti da živiš u sadašnjosti. Kada oprostiš sebi i drugima, zaista si slobodan. Oproštaj znači puštanje zatvorenika i shvaćanje tko si ti." Luiz L. Seno

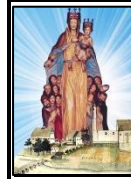
VOJNOVAC: hvala gospođi Mileni Jularić na službi mežnarice. Svoju službu izvršavala je savjesno i s ljubavlju. Hvala i njenom suprugu Marku i cijeloj obitelji koji su bili uz nju u i nesebično s njom radili.

Za donatore, organizacije, udruge, prijatelje uplate za bistu Ivana Mihaljevića Baraka kod uplate:

Primatelj: DVD Oštarije – podračun,

IBAN:HR2824020061500109665

Župni ured Oštarije

Pod Gospinim plaštom

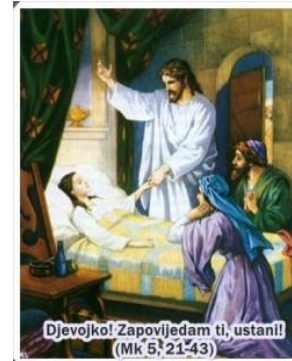
OŠTARIJE i SKRADNIK, CEROVNIK i VOJNOVAC

047-638-001 • 098-245-587 • gospaodcudesa@gmail.com

27. lipnja 2021. • 13. NKG • God. XII. • br.26 (563)

500

Djevojko! Zapovijedam ti, ustani!

Čitanje svetog Evanđelja po Marku: "U ono vrijeme: Kad se Isus lađom ponovno prebacio prijeko, zgrnu se k njemu silan svijet. Stajao je uz more. I dođe, gle, jedan od nadstojnika sinagoge, imenom Jair. Ugledavši ga, padne mu pred noge pa ga usrdno moljaše: »Kćerkica mi je na umoru! Dođi, stavi ruke na nju da ozdravi i ostane u životu!« I pođe s njima. A za njim je išao silan svijet i pritiskao ga. Dok je Isus još govorio, eto nadstojnikovih s porukom: »Kći ti je umrla. Čemu dalje mučiti učitelja?« Isus je čuo taj razgovor, pa će nadstojniku: »Ne boj se! Samo vjeruj!« I ne dopusti da ga itko drugi prati osim Petra i Jakova i Ivana, brata Jakovljeva. I dođu u kuću nadstojnikovu. Ugleda buku i one koji plakahu i naricahu u sav glas. Uđe i kaže im: »Što bučite i plaćete? Dijete nije umrlo, nego spava.« A oni mu se podsmjehivahu. No on ih sve izbaci, uzme sa sobom djetetova oca i majku i svoje pratioce pa uđe onamo gdje bijaše dijete. Primi dijete za ruku govoreći: »Talita, kum!«, što znači: »Djevojko! Zapovijedam ti, ustani!« I djevojka odmah usta i poče hodati. Bijaše joj dvanaest godina. I u tren ostadoše zapanjeni, u čudu veliku. On im dobro poprijeti neka toga nitko ne dozna; i reče da djevojci dadnu jesti. Riječ Gospodnja. (Mk 5, 21-43)

Bog se daje dodirnuti, Bog dotiče

Da, slika buđenja mrtvoga djeluje puno dramatičnije i uvjerljivije, i mi taj događaj povezujemo brzo s odlučujućom točkom naše vjere: s uskrsnućem Isusovim od mrtvih. Ovaj put aktivnost polazi od samoga Isusa na očigled mrtve djevojke i drugačije nije moguće: na njemu počivaju nade. Isus ispunja tu nadu, spašava od smrti za novi život. A mi? Radosna vijest dolazi do našega uha: naš Bog je Bog, koji nas dotiče i daje se dotaknuti. I tamo gdje taj Bog susreće naš život, tu dolazi do promjene, s njime oživljava naš život, s njime preskačemo i granice smrti. mi trebamo doticati i dopustiti da budemo dotaknuti – doticati s našom snagom i radošću, s istinitošću našega

života, s vjerodostojnošću naše poruke. Trebamo dopustiti da nas dotaknu nevolje drugih, mreže odnosa koje drugi bacaju prema nama i da dijele sreću s nama. Čini se da apostol Pavao naviješta upravo ekonomiju naklonosti. U mislima apostola biva jasno za čim se ide prije svega: dati svjedočanstvo o naklonosti Božjoj prema nama ljudima a ne nikakva jednosmjernan ulica, nego izmjenična igra snaga. Nitko nije tako slab da ne bi mogao dati, nitko tako jak, da ne bi mogao biti upućen na naklonost Božju. Fra Jozo Župić

Pred Srcem Isusovim i Srcem Marijnim u lipnju

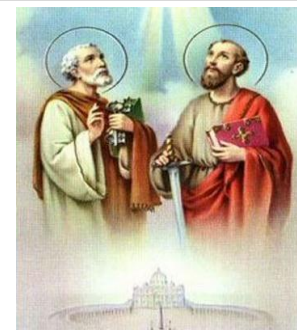
Opći stav ljudi, temeljno raspoloženje (i nas samih) – vrlo često je – umorni smo. Tereti, stalna višedesetljetna kriza, križevi, životni, egzistencijalni problemi brzo i snažno nas »troše«. Naš poznati kantautor izriče opće raspoloženje riječima - srce se umorilo i ne znam što ću s njim...

Umorni smo i na »čisto« duhovnom području, a umoran čovjek lako se izgubi. Ulaskom u neku prodavaonicu, kiosk, poštanski odjel biva zapljusnut obiljem »duhovne« literature, koja se u šarenoj ambalaži predstavlja u rasponu od distopijske do znanstvene fantastike, uglavnom spajajući sve moguće (književne i druge) stilove u neobvezatno šarenilo tako privlačno nesigurnom čovjeku postmoderne i umjesto da mu (po)nudi jasan smjer još ga više zbunjuje utapajući ga kao »pčelu u žlici čaja«... u vrtlog površnosti besmisla i besmislene površnosti. Ima li veće »znanstvene fantastike« od one da je Bog i svoga Sina dao za nas? Ima li veće avanture od putovanja s Kristom? Veliki je izazov na svim kršćanicima, a posebna na »profesionalnim svjedocima«. Uputiti, pokazati, na kraju, i reći svojim životom – ima Onaj koji je svima poručio – »Dođite k meni umorni i opterećeni i ja ću vas odmoriti...« Za mene je to najvažnija lipanjska poruka, poruka kad se nastojimo u dubinama svoga bića otvarati Srcu Isusovom... ako budemo zlatnu krunicu samo izgovarali, a ne i nastojali po njoj živjeti promašit ćemo bit ove dragocjene pobožnosti. Jedan od najljepših izvora koji nam mogu pomoći u razmatranju ponuđenog blaga je svakako knjižica razmatranja blaženog Ivana Pavla II. o zazivima u Litanijama Srcu Isusovu. Kaže blaženi Sveti Otac o Srcu Božjem da je ono puno dobrote i ljubavi i nakon iskustva križa i žrtve, i da »u kalvarijskoj žrtvi... nije bilo uništeno ognjem trpljenja.« Još mnoge druge divni misli mogu nam obrisati suze... pomoći u iskustvima naših nasićenosti pogrdama i probodenosti predjela nježnosti i predanja... Njegovo nas Srce uvijek spremno čeka. Samo je osjetilo sve što i nas muči. Uz Presveto Srce Isusovo, bogoslužje nas poziva da častimo Bezgrešno Srce Marijino. Predajmo se njoj uvijek s velikim

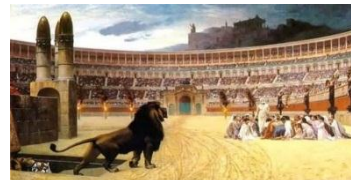
povjerenjem...« Živeći ponuđeno Otajstvo Bliske Ljubavi i sami ćemo imati iskustvo oslobođenja, izbavljenja o kojem kliče i Božja riječ, pa i stihovima – oslobodih od tereta rame njegovo ili ćemo sami znati i klicati u neizmjerne radosti da nam je Bog koji je Ljubav razriješio okove koji su nas sputavali u potpunom otvaranju Njemu. (vlč. Zvonimir Badurina-Dudić)

29.6. – sveti Petar i Pavao

Sveti Petar i Pavao, apostolski prvaci, u životu rijetko su se susretali, ali ih je zauvijek sjedinila mučenička smrt. Bože, tvoj je Sin blaženom Petru udijelio ključeve kraljevstva nebeskog, a po svetom Pavlu proširio svoju Radosnu vijest širom svijeta, molim te, zaštititi narod svoj koji se pouzda u zagovor tvojih apostola svetog Petra i Pavla. Sačuvaj ga, ojači vjerom, utješi nadom, obaspi ljubavlju i obranom vječnom. Po Kristu Gospodinu našem.

30. 6. - Rimski prvomučenici

Crkva se spominje svetih prvomučenika Rimske Crkve koji su mučeni i ubijeni za vrijeme Neronove vladavine. Zbog požara koji je Neron dao podmetnuti 64. godine u Rimu, nastalo je veliko nezadovoljstvo i povika na cara, a on je u strahu za svoju kožu, kao palikuće i uzrokovatelj požara prikazao kršćane. Time je gnjev Rimljana svalio na kršćane, te ih je davao vješati, raspinjati na križeve, mučiti u arenama i na različite načine ubijati. Štovanje se rimskih prvomučenika razvilo zajedno sa štovanjem apostolskih prvaka Petra i Pavla. To je štovanje u Rimu još i danas veoma živo, o čemu svjedoče jedna kapela i jedna župna crkva. Kapela maloga sjemeništa rimske biskupije posvećena je rimskim prvomučenicima, isto tako župna crkva na staroj Aurelijevoj cesti. Prva je podignuta g. 1933., a druga g. 1964. Mali sjemeništarci i budući pastiri Vječnoga grada mogu, doista, u rimskim prvomučenicima gledati savršene uzore vjernosti. Oni su izdržali i najteže muke, pokazali se vjernima i u najvećim kušnjama. Pomolimo se: Gospodine, daj da nas kod tebe preporuči draga molitva mučenika i utvrdi u ispovijedanju tvoje istine: O Kralju mučenika svih, što krunom slave kruniš njih: Ti sve što zemlju prezreše, u rajске dižeš krajeve, dobrostivo nas pogledaj i molitvu nam uslišaj. Mi pobjednike slavimo, proštenje grijeha prosimo. U njima ti pobjeđuješ; svjedoke svoje miluješ; pobijedi naše pakosti, o djelatelju milosti. Sva slava Ocu vječnomu i jedinomu Sinu mu sa Tješiteljem Presvetim i sad i vječnost čitavu. Amen.